

*Милош Мишо
Кубуровић*

НЕДОРЕЧЕНО
ВРИЈЕМЕ

Милош Мишо Кубуровић је рођен 1942. године у Присоју, општина Андријевци. Поред писања поезије, кажује стихове уз бусе. Снимио је више телевизијских емисија и касета. О његовом животној и стваралачкој писали су многи листови, међу њима и 'Насуђенова политика', 'Побједа', 'Слобода' и 'Темпо'. Члан је књижевног клуба 'Срварац' који окупила ђестике из реда наших радника у Данској, Шведској и Норвешкој. Објавио је књиге 'Жрва у мази' 1992. године и

*Милош Мило
Кубуровић*

НЕДОРЕЧЕНО
ВРИЈЕМЕ

Милован-Мишо Кубуровић је рођен 1942. године у Присоји, општина Андријевица. Поред писања поезије, казује стихове уз гусле. Снимио је више телевизијских емисија и касета. О његовом животу и стваралачком искуству су многи списи, међу њима и "Илустрована поезија", "Побједа", "Слобода" и "Темпо". Члан је књижевних клубова "Сјеверац" који окупају бивше новинаре из реда наших радника у Данској, Шведској и Норвешкој. Објавио је књигу "Ждрал у магли" 1992. године и

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

Библиотека

ХОРИЗОНТИ

МИЛОВАН МИШО КУБУРОВИЋ

Уредник

НОВАК ВУКЧЕВИЋ

Рецензент

ВЕСЕЛИН М. РАКЧЕВИЋ

НЕДОРЕЧЕНО

ВРИЈЕМЕ

За издавача

РАДОЈИЦА ПОПОВИЋ

Издавач

КУЛТУРНО-ПРОСВЈЕТНА ЗАЈЕДНИЦА ПОДГОРИЦЕ

ПОДГОРИЦА, 1996.

2

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

ЖИВОТ

Није живот од данас

До сјутра

Ако прво јутро

Не рађа нова јутра

То је као да се

Траг утро

Као да се рађао нијеси

Ако си само прут у љеси

Родио си се

ЗАБОРАВИ

Но живио нијеси

МЛАДУ

ГОРУ

3

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

ДУША

И ЈА САМ

Пјесничка је душа у душама

И ја сам некад као и ти био

У природи

И ја сам вино кондиром пио

Дар Свевишњег

И ја сам јахао коња врана

Нада неког новог доба

И ја сам боловао од истих рана

И ја сам љубио ноћ више од дана

Смјер
Путоказ потомцима
И ја сам за љубав молио
И ја сам отров пио
И ја сам исти живот живио
И ја сам више но што могах хтио

4

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

СВЕ ПРОЛАЗИ

СНОВИ

Видим себе
Снови
Видим дане пребројане
С прољеће кад сањаш
Видим тебе
Лађу како плови
Зашуморе младе гране
Ружу у цвату
Латицу цвијета
Заборави
Шетаће ти душа
Заборави младу гору
Пространствима лета
Кад најави
Ластавице
Подједнако ноћ и зору
Вјеснице живота
Видим себе
И сиједе своје власи
Видим тебе
Ој младости минула си

5

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

ОГЛЕДАЛО

ВИЛА

Гледам једног божјег несрећника
Док читаш ове строфе

На Бога се и на свеце љути
Стихове
А ја му се чудим не по мало
Снове моје
Да сам откуд на његову мјесту
Сјети се виле
Псовао бих себе а не огледало
Сјети се младости
Остало је
Недоречено вријеме
Кроз које равијојла вила
Проклета била
Старе позлеђује ране
6

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

БЕСКРАЈ

ЉУБАВ

Бисер с врата дјевојачког
СЈЕЋАМ се
Баци на дно океана
Сјећам се кад су ми мисли
У божје ће доћи руке
И снови златни
Бисер грла дјевојачког
Бескрајна је зора рана
Сјећам се када је све припадало теби
И данас
Када се прошлости латим
Дивим се љепоти
Завидим сјенци густога честара
Чини ми се да са њим разговараш
Језиком ластавице
Памтим
Памтим тај увојак плави
Очи снене
Лице
На твој врату оставих усне

Умјесто огрлице

7

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

НОСТАЛГИЈА

Умори ме носталгија

Ка бих могао да побјегнем

Да је сатрем

Да закопам

Све узалуд

Све је пушта носталгија

Умријеће

Када будем умро и ја

8

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

ПОД ХЛАДНИМ БАЛТИЧКИМ НЕБОМ

Под балтичким небом

Преспаване ноћи многе

И убоге

Сањам сан

Завичај сањам

Или је и ово изгубљени дан

Хучи

То заиста хучи Балтик

О младости

НОЋ МЕ ТУЋА

О планине Црне Горе

О гдје је Ловћен

ТУГОМ БИЈЕ

Небески светионик

Што ће ми новац

Накит

И ђинђуве

Дијаманти

Кад оставих младост

Здравље

Ноћ ме туђа тугом бије

Наговара да се вратим

9

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

ЗАКЛЕТВА

ПОДЛОСТ

Када хоћу истину доказат

И облаци туђег неба

Ја се кунем: Тамнији су од тамнаве наше

Мога ми образа

Подле муње

Прст на образ

Из њих сијевају

То не пере вода

Заклетва је поштеног народа

А ако се

Кад кад и догоди

Али тамо

Зрак пламени

Облак да превари

Кроз Скандинавију

Погоди ће странца

Ову ријеч казат не умију

Посред срца

Нит је има

Спржиће га зрака

Нит у рјечник пише

Попут муње

Што о њима да се каже више

10

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

ЗЕБЊА

ГРОБ

Печалбар

На Балтику хладном

Име ружно

Овдје

Животе у туђини

Мене тешка зебња мори

Човјече
Дал ће ико
Брате
Од мојијех
Тужно је срце моје
Да се врати Црној Гори
Завичај далеко
Крај топлог мора
Радовах се
Боли
Као сви људи
Огњиште боли
Срећа кад ми настајаше
Грбови предака
Срећан сам и данас
Што рад потомака
Но потајно
Без узмака
Из прикрајка
Кидисаше на сваку муку
Мисао ме једна плаши
Укопајте ме тамо
Ах тамо
На обали Хамлетовој
У гроб оца
Лагодно је
Мајке
Ма и туђе
Сунчане зраке
Па ми душу мора мори
Нека угрију кости
Кад не стигоше
Дал ће ико од мојијех
Тијело грешно
Преко мора
И душу
Од замора

Која из овог краја
Повратит се дичној Гори
Ни за стопу
Крочила није

11

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

ОБМАНА

ПИТАЊА

Киша пада из мутна облака
Питања
Над њим
Све сама питања
Сунце грије
Што је то родна груди
Није свака суза жалосница
Је ли то мајчина душа
Иза ње се превара
Она музика небеска
Обмана крије
Оно што моје биће
Ослушкује
Облак скрије сунцу зраке
Слуша
Ал не може огањ
Оно што се јави у позне сате
Муње громовите
Оно што ме води
У слабића
Божјим путевима
Очи издајнице
Оно што ми не да
Указаће што су сузе лите
Рођено име да заборавим

12

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

У ТУЋИНИ

БЕЗНАЂЕ

Дању овде у тами
Сједим безвољан
О сунце
Прољеће
Ја бих ноћас крао
Отоллио дан
Сједим
Далеке звијезде завичаја
Сједим и чекам
Сваки педаљ земље
Напуштен и сам
Златне стопе гдје сам проходао
Април је двадесет седми
Ничег као прије
Зелени гора
Ни оца
У мојој души мора
Ни мајке
Бескрајна
Ни комшија
Бескрајна
Ни сродника
Југославија
О драга лица
У срцу ми туга југа
Зар ме сви гледате
Расте рана
Са надгробних споменика
Цвјета
Жалосна врба
Трње
Мрак
Све трње
Крвава мета
Зарасли воћњаци
Задриглог свијета
Изврнут казан стари

Обурвана кућа
У крвника тражим
Вране у житном кошу
Кључеве родног дома
А моја душа
А дом ми од фршке
Крвари
До Динаре
Крвари
Ловћена
Кома
О да ми је моћ небеске ватре

13

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме
Да сатрем попут грома

ПЛАЧ

Крвника
Прекрвника
Постојим
Док сам међу својима
У отаџбини сам
И кад сам у завичајној планини
Кад долазим
Плачем јер волим
Кад одлазим
Плачем јер боли
Боли одлазак у туђину

14

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

ТУЂА КУЋА

Под туђим кровом зима
У срцу студен
Лед
У туђој кући ућуткан
Па ни дан није дан
А тек сан
Није сан

У туђој кући
Снови с ока бјеже
Човјек је спутан
И све га веже
У туђој кући
Човјек није слободан
15

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

БЕЗУМНИЦИ

Небо исто
Звијезда ни за лијек
Куда кроз вијек
У којем трутови
Света руше саћа
Ко зли вођа
Против свог народа
Из себичног задовољства
Души

КРВНИЦИ

Пристао би
Сунце да угуши

И

ЖРТВЕ

16

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

НЕ ВАЖЕ ОПРОСТИ

ОБМАНА

С неба муња
У колибу српску се ушуња
На вјековним српским огњиштима
Све зинуле јаме
Гдје се крвца потоцима лила
Да би срећа српскога народа
Безданице
Једног дана богатија била
Много таме сред бијела дана
Скриле јаме кости православне

Што то раде силе европске и свјетске
У огњишта
Ту да језик арапски се учи
Не пријења ништа
Мјесто сунца мјесец да се сија
Зар изнова српство да се турчи
Нит се може огња наложити
Нити воде без крви попити
Устаните уснули народи
У памет се браћо православна
Дан послјије може бити касно
Није глава свака још преклана
И крстове часне помирите
Са истока
Мораћете једном то је јасно
Неће гавран гакат довијека
Ми крвници
И сопствене жртве
Јер на наше мртве већ заборав пада
Из гробова
Заклани поручују гласно: Божји јесмо
Но пред Богом никад није касно
То стијење
Црно и бијело
Све саткано од наше је кости
Божји јесмо
За безбожне не важе опрости
17

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

ИЗБЈЕГЛИЦА

НЕКИ ЉУДИ

Зар и ти овдје земљаче
Двадесети вијек на измаку
Брате
Има људи
А мајка Крајина
Има људи у вјечитом мраку

Плаче ли
Плаче
Мисле да ће освојити свијет
Крајино наша
Ко да није живот у секунди
Срце јуначко
Има људи
О бреме тешко
Има људи што не мисле мријет
О вријеме мрачно
Отворене јаме
Држава им крило од кокошке
Исукане каме
Воњ Стамбола
Стење земља српска
Обурвана кола
Стијење
Кад преслице оставе у сошке
Проговори крвава јаво
Просто нека је клање
Има људи
Покрштавање убија
Има људи црних у образу
Човјека у човјеку
Има људи приправнијех
Свакоме премазу
О браћо
О небраћо
Не зна ми се огњишта
Олтара
Гроба
О небраћо зар спавате мирно
Док крвава тече Дрина
Јесмо ли Срби
Или смо опет само ништавила
18
Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

ХЕРЦЕГОВЦИ

ГРИЈЕХ

Манојлу Даковићу

Очи бистре

Грешком туђом изгубљена глава

Главу грешну грешка не спашава

Небо без облака

У гроб иде она без смираја

Топла душа од сунчева зрака

Тешко души кад душу угуши

Челик груди

Њој су рајска затворена врата

Никца од Ровина

А мајка им зор Херцеговина

Гордо иду

Смјело корачају

У сунчеву зеницу гледају

Смрт и живот

Свему су приправни

Спартанцима војнички су равни

Див јунаци

Стасите делије

Опстајали гдје змија не може

За спас српства

Недостижни борци

Православна браћа Херцеговци

19

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

СРЏБА

Што сте дјецо

Синови мили

Зар сте допустили

Да вам дјеца језик забораве

Дједа

Баку

Род свој не разумију

Ни у доба турскога земана

НЕ ДОЗВОЛИ

Кад се рана
Раном руковаше

ДЈЕЦИ

Не клонусмо пред моћним Алахом

ДА ПРЕВЈЕРЕ

Православље

Ћирилицу

Српски језик

За главу не дасмо

А ти сине данас у слободи

Рад зараде и ради вечере

Не дозволи

Дјеци да превјере

20

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

ИЗРОД

ПРЕСАХЛИ ИЗВОРИ

Марка боле кучке ране

Извори су људски

Два покоља у вијеку

Кад на братске кућу вране

Некад

Прорекоше судбу Зеку

Ка лавина навирали

Сјај небески

Учи Марко Куче слави

Око били

Не освети против брата

Сад се капља капљом веже

Па витешко племе сави

Из многијех

Да цетињска чува врата

Ни кап више

Жалосно су пресушили

Не хтје као Михајило

Ватиканске љубит скуте

Црној Гори сломит крило
Бог зна кад ће
Кроз легије крвомутне
И да ли ће
Ту извора бити више
Јер изворе људсковине
Не стварају само кише
21

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

ПИСМО ДЈЕЦИ

Сањала сам ко на јави
И тај сан ме збиља тјеши
Ваш покојни отац Марко
Дјеци пише стара мајка
На вјенчању са мном бјеше
Изнемогла
И дрхће јој рука
Деведесет љета пребројава

2

И девето писмо довршава
Да дијете које не сумине
Од четрдес својих унучади
Да којему име не прескочи
Све вас волим подједнако
Пред старицом свеска почађала
И не кунем
А на свесци Анђелкино име
Нећу лети
Већ до пола сузом неквашено
Проклела бих срце своје
Кроз перницу мајка прошаптава
А дјеца вас послушала
Већ је зора
Припазила
Пијетли се чују
Сједим сву ноћ у самштини сама
Као што сте ви нас двоје
Фали ли ми у боци мастила
Наставићу да пишем сузама
Дјецо моја по свијету
Кад бих знала да сте здраво
Своју душу небу бих предала
И заспала сном праведног раба
Имам наду у свевишњег Бога
Да вам мајка потоњи пут пише
Све знам што је
И како ће бити
Јер и отац од како вам мину
Ни на гроб му не дођосте више
Ноћ ил двије прошло није

22

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

ДУША ОД ЧОВЈЕКА

ГРОБ НА ЛАЗИНИ

Добру душу с тугом прате
У брдима испод Кома
Бол и сузе
У близини мога дома
Нијеми уздаси
Клисура је и водоток
Добру душу прате добри гласи
А зове се Вељи поток
Диван човјек
Плаховито поток хучи
Ко модра ријека
И многа га тајна мучи
И казују људи без остатка
Он се никад не умори
Добре душе
И сад чујем гдје жубори
У добра човјека
Неправде се овдје збише
Не могу их испрат кише
Ни поплаве после града
У заборав бол не пада
На лазини ту под храстом
У коров је гроб зарасто
Крив је човјек само био
Што им срећу није крио
Језике је знао стране
И без људске био мане
Неумитна људска злоба
Доведе га ту до гроба

23

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

Ту га крије коров густи

ДРВЕЋЕ ЗАВИЧАЈА

Крвницима двори пусти

Још осташе без образа

То зна камен и богаза

Без бора је шума штура

Сиротиште
Бор и јела ко два брачна друга
Врба с брезом

2.

Тиха туга
Јавор
У Јована пуна кућа
Тиса
На крвнике клетва врућа
Ноте шуме
За уклон им куће стоје
У души ми тамјан замириса
Разбојника нестало је
Храст достојан грома
Још Мулета кривац главни
И свијеће
Мислио је Бог је мали
Јаблан
Ђаво дође по свој данак
Буква
На кућу му црни барјак
Ко момак и мома
Но обично бива касно
Јасен дрво златом огрнуто
Кад несоју буде јасно
И топола
Нека стоје ко примјери
Мека као душа
Са којим се брлог мјери
Мама птицу пјесму да окуша
Глог оштрица
Колац за вампира
Граб и јова
Од истога кова
Завичајна шумо
Вјечна шумо мојих снова

24

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

БОР

САВЈЕТ

Свако дрво другог лика
Кажи своме пријатељу
И по стасу
Нек не жури
И по листу
Нек причека
Бор у шуми мушка слика
Да му пјесма не посрне
Да не буде кратковјека
Има дрво попут жене
Тужне мајке
Или сестре
Жална врба ал не вене
Бор је дрво гордог стаса
Небу греде
У висину
Очи мајке што без гласа
Виде у њем мрвог сина
Што висина
Повиша је
Бор је налик бјелог крина
25

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

ЗАР ОСТАВИТ ДЈЕЦИ БРУКУ

Имао сам једну шансу
Докопат се туђег блага
Но нехтједох јер сам знао
Пошло би ми све без трага
Дохватит се туђег добра
Дохватит се туђе муке
Такво добро кратко траје
А прљаве трајно руке
Зар оставит бруку дјеци
Да због оца испаштају
Бићу гладан али не дам
Да ме бруком називају

26

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

КАТУНИШТЕ

На лијепом катуништу
Као да је било јуче
На лијепом катуништу
још сам мајци у наручје
Моје старо катуниште
Пружа поглед на планину
О лијепо катуниште
Успомено за милину

ЛАСТАВИЦА

На лијепом катуништу
Чарапе ми мајка плете

ЛАСТОЧКА

Ка лијепом катуништу
Често моје мисли лете

ЛАСТА

На све моје срећне дане
(Циклус пјесама за дјецу) Подсјећа ме катуниште
Па ми данас суза кане
Њу искрено душа иште
27

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

УЧИО САМ

РОДИТЕЉСКА КЛЕТВА

Ко то може у животу
Неки људи пуно пишу
Имат бољег пријатеља
Измишљају приче
Ко му више среће жели
Бајке
Од његових родитеља
А ја пишем што научих
Од свог оца
Они могу згријешити
И од добре старе мајке

Ти им љутњу злом не врати
Родитеље имаш једном
Учио сам и од других
И добро им добром врати
Од комшија добрих људи
Ко од људи не научи
Мајка тешко кад прокуне
Сва му блага не вриједе
А гдје куне зло се роди
Кроз живот ће да се мучи
Благо оном кога води
Родитељска љубав блага
28

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

ЛАСТАВИЦА

ГАЛЕБОВИ

Ластавица
Галебови су птице
Ласточка
Закит неба плава
Ласта
Прате бродове
И мале лађице
Носи сунце
Галебови рибу лове
Под крилима
Доноси нам прољеће
Понекад и ноћу
Галебови лете
На крову
Пркосе вјетру
На плоту
Од кише се бране
На пласту
Често на брод слете
Када видиш
Тако ове птице

Ластавицу
Упознају мора
Упознају океане
Ласточку
Ласту
Махни руком раздрагано
Да поздравиш небесницу
Ко најбољу другарицу

29

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

КУКАВИЦА

ВЈЕВЕРИЦА

Кукавица се убит не смије
У шумарку испод храста
То је гријех
Вјеверица малог раста
Гледам како жир сакупља
Права брука
Стан јој једна буква шупља
Кукавица пјеват не умије
Па нека је
Она тамо кућу има
Нека кука
На прагу је хладна зима
С прољећем се јави
Орахе је већ спремила
Кад олиста гора
До гомиле све гомила
Гнијездо не прави
Нека разне хране има
Може бити дуга зима
Неће
И не мора
Кад прољеће топло гране
Донијеће љепше дане
У гнијездо туђе
Постави јаје

Признајте дјецо
То је збилња дрскост
До зла бога тужно
То је безобразлук
И веома ружно
30

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

МЕДВЈЕД

ВУК

У малињаку шумском
У планини вук завија
На врху ливаде
Ал не дању већ по ноћи
Навадио се медвјед
Самоћа му дојадила
Па малине краде
Зове друштво рад помоћи
Од меда се добро пази
Вук је права кукавица
Далеко га обилази
Сам напада ријетко када
Мало мумла
Али кад је у чопору
Више ћути
Опасан је до зла Бога
Опасан ја кад се љути
И ти кад си друштвом твојим
Медо има оштре зубе
Пази да се не обрукаш
Шапе јаке
Два не ваља на једнога
Страшно грубе
Попут оног гладног вука
Нокте тврде ко ексер
Јечи гора кад се дере

31

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

ЗАШТО ТАКО ХВАЛИША

Зашто мој тата
Перица се хвали
Маја маму пита
Да је јунак прави
Сваког дана пише
На плаши се пјевца
Или нешто чита
Ни брзога зеца
Ако хоћеш дијете
На плаши се маце
Много тога знати
Док мишеве лови
Мораш доста писат
Мишеви су напаст
Још више читати
И кућни лопови
Тај што жели ново
Још се хвали како учи
Мора увијек знати
Најбољи је каже ђак
Бар новине дневно
Све он може кад одлучи
Мора прочитати
Перица је баш првак

Извод из рецензије

Кубуровића и даље преокупирају прекознајљиве теме: несправљивост, правда и неправда, завичај, оштрица, социјална обесправљеност у шупљини и слично.

Да би се ова поезија и сам pjesnik до краја схватили, потребно је знати следеће: Милован Кубуровић је више од четвртине вијека на привременом раду у Данској, па је и његов однос према овим вредностима у знајној мјери емоциони. Као истински патриота и поштен човек не може се помирити са сјајном својом својом народа, са злонамјерном сликом, у име себичних интереса, коју ствара равнодушни, боље речено бездушни свијет о нама.

Дакле, није чудо што сва његова поезија крива оштрицом према лажима и неправди. Пjesник је до те мјере повријеђен да у једном шренућку каже "У крвника шражим кључеве роднога дома". Ту је оно сазнање коме се ваља одувијести, али како, узвратиши истом мјером да заболи. Ту је pjesnik немоћан, сав pjesмом, и он што са pjesмом, шупљом pjesмом, чини.

В. Ракчевић

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

УКРАС И НАПАСТ

Дуга коса

Украс на дјевојци

Па минђуше

Ланац око врата

Дивота је цуру погледати

Вреднија је од сувога злата
Бркови су украс на човјеку
Мушка глава
За минђуше није
Сачувај ме Боже од напасти
Иза тога
Ко зна што се крије

33

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

САДРЖАЈ

Обмана

Избјеглица

ЗАБОРАВИ МЛАДУ ГОРУ

Неки људи

Живот

Херцеговци

Душа

Гријех

НЕ ДОЗВОЛИ ДЈЕЦИ ДА ПРЕВЈЕРЕ

И ја сам

Срџба

Све пролази

Изрод

Снови

Пресахли изроди

Огледало

Писмо дјеци

Вила

Душа од човјека

Бескрај

Гроб на Лазини

Љубав

Дрвеће завичаја

Носталгија

Бор

НОЋ МЕ ТУЋА ТУГОМ БИЈЕ

Савјет

Под хладним Балтичким небом
Зар оставит дјеци бруку

Заклетва

ЛАСТАВИЦА ЛАСТОЧКА ЛАСТА

Подлост

Катуниште

Зебња

Учио сам

Гроб

Родитељска клетва

Обмана

Ластавица

Питања

Галебови

У туђини

Кукавица

Безнађе

Вјеверица

Плач

Медвјед

Туђа кућа

Вук

КРВНИЦИ И ЖРТВЕ

Зашто тако

Безумници

Хвалиша

Не важе опрости

Украш и напаст

34

Милован Мишо Кубуровић Недоречено вријеме

МИЛОВАН МИШО КУБУРОВИЋ

НЕДОРЕЧЕНО ВРИЈЕМЕ

Технички уредник

РАТКО МУГОША МУГИ

Компјутерска обрада

ЗоНо - публиц

тел. 081/54-940

Штампа: "ПРИНТ"

ПОДГОРИЦА

Тираж 500 примјерака

CIP Каталогизација у публикацији

Централна народна библиотека Републике

Црне Горе "Ђурђе Црнојевић", Цетиње

886.1/.2-1

КУБУРОВИЋ, Милован

Недоречено вријеме / Милован Мишо Кубуровић

Подгорица : Културно-просвјетна заједница, 1996 (По-
дгорица : Принт). - 71 стр. ; 21 см. -

(Библиотека Хоризонти) Тираж 500.

35